



Cal Farràs

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Carrer dels Monjos, 9
Alçada: 880

Coordenades:

Latitud: 41.86965
Longitud: 2.11177
UTM Est (X): 426289
UTM Nord (Y): 4635685

Classificació

Número de fitxa 08079 - 115
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 6459702DG2365N

Fitxes associades:

[Plafons ceràmics del Via Crucis](#)

[Carrer dels Monjos - Carrer Fosc](#)

Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Edifici en cantonada alineat amb el carrer i de tres plantes d'alçada. El mur de tancament lateral de l'edificació presenta una obertura a cada un dels tres nivells de les plantes de distribució interior. Estructures que queden emmarcades per pedra local tallada. Destaca, la planta pis oferint un cisellat emmarcat del brancal i la llinda i un ampit motllurat.

El parament exterior del mur és fet amb un aparell de maçoneria regular compost per carreus i pedres disposats horitzontalment amb forces falques de materials diversos, entre els que predomina els fragments de maons. Les cantoneres són fetes amb carreuat regulat que emmarca el parament.

Història

Anomenat popularment com a carrer Fosc, aquest tram urbà es desenvolupa a partir del segle XV al redós del camí d'Oló. Per tal de fer front a les despeses de reconstrucció de les dependències del monestir com a conseqüència del terratrèmol de l'any 1448, l'abat del moment emprengué a partir de 1451 la venda de diverses possessions del monestir; dels camps de la Sagrera entorn de la capella de Santa Cecília a Bernat Perer, dels patis de la Sagrera a Joan Lleonart, i a Genescà de tot el Serrat. Atribuïnt-se a aquest moment, segons la ressenya històrica de Josep Tresserra, l'inici de la construcció del carrer dels Monjos.

La seva morfologia es caracteritza per esdevenir un vial que salva un acusat desnivell al qual s'adapten les façanes de les cases i que cal pensar que també ja antigament devia estar empedrat, tal com ho està actualment. Pavimentació que facilitaria la circulació tant d'animals i persones pel seu traçat costerut.

Bibliografia

TRESSERRA, Josep (1920). Ressenya històrica del monestir i claustre de l'Estany. Impremta Anglada. Vic.



